

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1143/2020
17.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новице Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 9К-998/19 од 17.03.2020. године и Кв-529/20 од 06.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2020. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новице Јовановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 9К-998/19 од 17.03.2020. године и Кв-529/20 од 06.08.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 9К-998/19 од 17.03.2020. године одбачен је као недозвољен захтев за накнаду трошкова са допуном трошковника браниоца окривљеног АА из ..., адвоката Новице Јовановића из ..., од 13.03.2020. године.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-529/20 од 06.08.2020. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА од 14.05.2020. године изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К-998/19 од 17.03.2020. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адвокат Новица Јовановић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијана решења укине у целини и предмет врати на поновно одлучивање органу поступка или иста преиначи.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког

јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К-998/19 од 02.12.2019. године према окривљеном АА одбијена оптужба да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка, на основу члана 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окр. АА поднео је 19.04.2019. године захтев за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред судом, које му је суд и досудио у траженом износу решењем од 10.01.2020. године. Након тога, бранилац је 13.03.2020. године поднео суду нови захтев за накнаду трошкова у коме је, поред већ тражених (и досуђених) трошкова насталих пред судом захтевао и трошкове настале пред ОЈТ у Крагујевцу и то на име одржаних саслушања пред ОЈТ у Крагујевцу износ од 144.000,00 динара и на име одложених саслушања износ од 38.250,00 динара, а како је то ближе специфицирао у допуни трошковника. Наведени захтев браниоца за накнаду трошкова поступка насталим пред Основним јавним тужилаштвом у Крагујевцу, Основни суд у Крагујевцу је побијаним првостепеним решењем одбацио. Основни суд у Крагујевцу је поступајући по жалби браниоца окривљеног АА исту одбио.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка. Одредбом члана 2. став 14. ЗКП, одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Сходно изнетом, сви трошкови се траже одједном, као јединствени издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, у одређеном року и окривљени нема право на поновљени, односно проширени захтев за накнаду трошкова, након правноснажно донете одлуке у погледу трошкова које је тражио.

Окривљеном АА су, дакле, досуђени трошкови које је тражио на име одбране пред судом, а трошкови настали пред јавним тужилаштвом нису били предмет мериторног одлучивања, јер их окривљени није ни тражио под условима прописаним законом.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Ирина Ристић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић